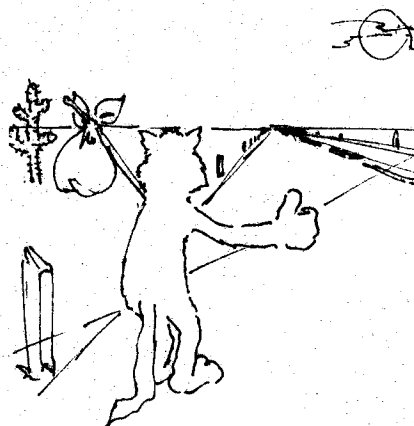

AMERIKAI MOZAIKOK

Torontóban belekukkantottam a városi telefonkönyvbe. Az „sz” betűt ütöttem fel, ami köztudottan magyar, esetleg lengyel nevet sejtet. 123 Szabót találtam. A Niagarához vasúton akartam eljutni. A megváltott jeggyel rossz kapunál jelentkeztem. Istenem, egy magyar örül, ha megtalálja a földalatti városban a megfelelő irányt, nehogy még az is eszébe jusson, hogy esetleg nem egy vasúti társaság van, s ezeknek esetleg külön-külön földalatti állomásuk van. A megfelelő kapunál bal-sejtelmem támadt; nem fog bejönni a régi trükk, rövidtávú jeggyel messzire utazni. A vonatnak a repülőkhöz hasonlóan check-in time-ja, departure time-ja volt, a jegyet ellenőrizték az aluljáróban, a lépcsőfeljártnál, beszállásnál a kalauz kitépett egy példányt a többlapos számítógépes jegyfuzetből, s ráadásul minden kocsinak saját kalauza volt. A vonat maga is repülőhöz hasonlított: áramvonalas forma, légkondicionálás, sötétített ablakok, dönthető kagylóülések, rejtett hangszórók, süppedő padlószőnyeg. Az első állomást - Oakvillet, ameddig a jegyem szólt - elhagyva már épp meg akartam könnyebbülni, mikor a kalauz hozzálépett és végtelenül udvariasan megérdeklődte utazásom célját. Nem kertettem, egyenesen megmondtam neki, hogy Niagara Falls. Megköszönte a választ és az orra alatt dűnyögve, hogy „pedig itt valakinek le kellett volna szállnia”, elsomfordált. Kisvártatva újra megjelent a fülkéje felől. Mikor szintén udvaria-

sun kérte a jegyemet, felvilágosítottam, hogy én ugyan Niagara Fallsig utazom, de a jegyem csak Oakvilleig szólt. Határozottan meg volt lepve, jegynélküli utas még aligha fordult elő a praxisában. A főnökével való konzultáció után a következő állomás peronján találtam magam.

Később nem is bántam meg, hogy stoppal kellett folytatnom utamat,

mert az utolsó kocsi sofőrje pontosan végcélonhoz, a Niagara víz-eséshez tartott. Hogy szerencsém teljes legyen, az egyik kilátótorny tövében lévő gyorsbúfé tulajdonosa volt, így nemcsak, hogy a kajálásom meg volt oldva, de meg is hívott magukhoz, a cca. 25 km-re lévő tanyájukra. Egy luxus „tanyasi házban” laktak feleségével - mindketten hollandok. Nyáron dolgoztatnak, télen meg ki se mozdulnak otthonról - néha ez amúgy is lehetetlen a nagy hó miatt. Mindketten baloldaliak, s mindketten ostoba, de veszélyes majomnak tartják Reagant. Volt egy vicces, de elgondolkasztató megjegyzése vendéglátómnak: „Még nem tudom, mikor térünk vissza Európába, de az biztos, hogy amikor az Egyesült Államok bekebelezi és tagállamának annektálja Kanadát, mi azonnal el-tűnünk innen.” Hát még ők is félnek?!

Szokolay Zsolt

KÉPVISELET

Október 25-én /kedden/ kezdődnek a tanszéki képviselők részére szervezett tanszéki megbeszélések. 14³⁰ és 16⁰⁰ között az

Építő- és anyagmozgatógépek TSZ
Gépelemek TSZ
Matematika TSZ
Járműgépészeti Intézet:
Gépjárművek TSZ
Vasúti Jművek TSZ

szervez megbeszéléseket, melyre minden képviselőt várnak. Az évfolyam, a tanulókör, az egyes hallgatók valamint a tanszékek kapcsolatának minden elemére ki lehet térni. Emellett ez az alkalom jó lehetőség az oktatók és a tanszék munkájának megismerésére és a közvetlenebb tanár - diák viszony kialakítására.

Oktatók hallgatói véleményezése

Október 24-e és 28-e között került sor az oktatók hallgatói véleményezésének második fordulójára. Az osztályfőnöki órán rögzített vélemények alapján ítéli oda a kari KISZ vezetőség a KIVÁLÓ OKTATÓNK megtisztelő címet négy kategóriában /előadói, tantermi foglalkozás vezetői, labor vezetői, rajztermi foglalkozás vezetői/. Az eredményeket az alapszervezeti KISZ vezetőségek és a tanulmányi reszort összesíteti.

FIGYÜLJ HAVER!

Az egykor volt KÖZLEK-KLUB rendezőt kérjük, hogy jelentkezzenek a Kollégium 79-es szobájában. Ugyanott néhány színpadterület is átvehető még.

Start

technikai sport Magazin

CROSS EB

Nem kis örömminkre szolgált, hogy az október 9-én Brno-ban megrendezett Autócross Európa bajnoki futamra induló magyar csapatnak két versenyzőnk is tagja volt. Kókuti Attila a Tatra, Hanula Barna pedig Lada 1600-as cross-autójával nevezhetett be a nagy versenyre. Persze már a verseny előtt megállapodtunk, hogy ebben a kemény mezőnyben legfeljebb a tisztes helytállás és a tapasztalatszerzés lehet a cél. A program meglehetősen feszített volt: kiutazás péntek éjjel, szombaton adminisztratív és műszaki átvétel valamint szabad edzés, vasárnap pedig mért edzés és maga a verseny. Az utazásban és az autók szállításában a Póvárosi Gázművek nyújtott / immár sokadszor / óriási segítséget, és úgy látszott, hogy zökkenőmentesen sikerül majd lebonolyítani a nagy vállalkozást. Ez tulajdonképpen sikerült is, csak az apró kellemetlenségek közül jutott egy kicsit sok. Lássuk sorjában: szombat hajnalban a Brno-i International szálló parkolójában már kész, százkoronás ajánlattal várt a rendőr, mivel ő nagyon jól tudta, hogy oda busszal, vagy teherautóval szabályosan eljutni nem lehet. A következő tréfa már a depóban ért, ahova is buszunkat nem engedték beállni, így személyes holmijainkat ingajáratban kellett a depóba fel, majd este onnan leszállítani. Estére is jutott egy kis meglepetés, ugyanis a szállodában a két versenyzőnek és szerelőinek díjtalanul járó helyeket nem tudták biztosítani, majd miután sikerült ezt is rendezni, a vacsorára kellett várunk mintegy két órácskát. No, de félre az elégedetlenséggel, és lássuk a versenyt. A 850 méter hosszú, jelentős szintkülönbségű pálya talaja igen kedvező, valamennyi hazai pályánál jobb, vonalvezetése viszont kicsit egyhangú, hosszú egyenesen és hajtífkanyaron kívül alig van más benne. A szabad edzésen látva az igen kemény csehszlovák mezőny autózását, kicsit elfogódottak lettünk, de nagy örömminkre a nem hi-

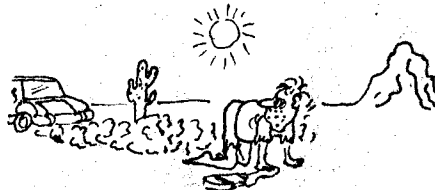
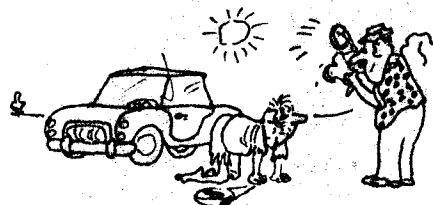
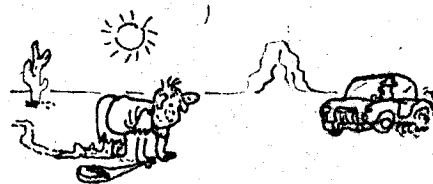
vatalos mérések szerint mindkét versenyzőnk 20. körüli időt futott.

Sajnos vasárnap a mért edzésen már nem volt ilyen rózsás a helyzet, mivel az egész hajnalban szakadó eső csúszóssá tette a pályát, és ez eleve az önzáró difis helyi menőknek kedvezett, másrészt a századmásodperceket is feltűntető kézi időmérésért sem tennénk egészen tűzbe a kezünket. /Érthetetlen, hogy egy Európa bajnoki futamon miért nincsen még elektronikus időmérés, hiszen egy ilyen készüléket na már egy ügyesebb amatőr is össze tud barkácsolni, és érthetetlen még azért is, mert a szocialista országok számos autósport rendezvényén éppen az időmérés hiányosságai miatt nem vesz részt a világ élmezőnye./

Végül Kókuti Attilának sikerült a 31-ik helyen végeznie, így indulhatott a versenyen, Hanula Barnának viszont meg kellett elégednie a kiesést jelentő 35-ik hellyel. Persze a teljes Európa bajnoki élmezőnyben egyik sem rossz eredmény, de hát evés közben jön meg az étvágy, és a szombati szereplés alapján jobbra számítottunk.

A rendkívül kemény elődöntőből már csak egy magyar, Baráns Antal jutott tovább, Attila egy helyezéssel maradt el a továbbjutástól. A középdöntőben már szinte teljes volt a csehszlovák fölény, a döntőbe csak két külföldi, a tavalyi Európa bajnok nyugatnémet Willi Rösel és a harmadik helyezett, a péceli győztes Karl Wöher került.

A döntő tempójára jellemző, hogy Willi Rö-

KOLLÉGIUMI KÉRDÉSEK

Folytatjuk a kollégiumról szóló sorozatunkat. Egy nevelő tanári értekezéslet munkáját szeretnénk bemutatni.

Az értekezéslet első részében Nagy Tibor a kollégium igazgatója tájékoztatta a nevelő tanárokat a nyári Nyíregyházán tartott felsőoktatási kollégiumi tábor munkájáról, melyet a KISZ KB szervezett a Hívelődési Minisztériummal közösen.

A tábor központi kérdése a kollégiumok minősítési rendszerének megváltoztatása volt. A régi rendszer túl általános, a kollégiumokat egy abszolút skálához méri. A minősítési eljárás lassú.

Az új rendszer alapelvei: Differenciáltabb elismerési formák, azt kell megvizsgálni, hogy a kollégiumok hogyan használják ki lehetőségeiket, adottságaikat. Ismerjük el, a kollégiumi élet egyes részterületein végzett kiemelkedő munkát is.

Az új minősítési rendszerben marad a diákokthoz kiindulásként, majd a következő lépcső a kollégium. A kollégiumok körében az elismerési formának két fokozata van. A kollégiumi élet egyes területein /pl. szakollégium, közművelődés, stb./ végzett munkát elismerő cím. A területi kollégiumi munkaközösségek által adományozható, a területen legjobb munkát végző kollégiumot elismerő cím. A felső fokozatot /Ortutay-díj/ országosan példaként állítható kollégiumok nyerhetik el. Az Ortutay-díjat két évente legfeljebb 3 kollégiumnak lehet odaítélni /ezt 3 évig viselhetik/.

A tájékoztató után a kollégium rövid- és középtávú nevelési tervéről volt szó, majd napi problémák, feladatok kerültek előtérbe. Aztán néhány, reméltem mindannyiunk érdeklődésére szívesen tartó kérdés-re válaszoltak a kollégiumi tanárok.

KH.: - Nagyon sok hallgató van a kollégiumban, aki csupán csak annyit lát, hogy itt bent laktok, nem látja, hogy milyen munkát végeztek. Mi a célja a nevelő tanári munkának, milyen feladatokat kell nektek elvégezni?

Szabó Imre: - Gyakorlatilag minden olyan segítséget megadni a hallgatóknak, amelyre szükségük van.

Cserkúti György: - Megpróbálni valamilyen közösséget összehozni. Egy olyan magot kialakítani, amelyre épülhet a kollégiumi élet.

Nagy Attila: - Felvesszük a kapcsolatot a rezortfe-

lelősökkel, segítünk elkészíteni a munkaterveket.
KH.: - Hogyan történik a kapcsolatfelvétel? Nemcsak a KB tagokra gondolok, hanem a „szürke” kollégistákra is. -

N.A.: - A probléma az, hogy ha egy nevelő tanár be-megy a szobába, nem mindenütt fogadják szívesen.

Ezért is nagyon fontos, hogy közös munkán keresztül ismerjük meg egymást, és így teremtünk kapcsolatokat.

Szöke Dezső: - Úgy fogalmaznám meg, hogy együtt kell élni a hallgatókkal. Ezért nagyon fontos, hogy csak bentlakó végezheti eredményesen ezt a munkát. Nem lehet „fogadó órán” nevelni a hallgatókat. Tárványitva van az ajtóm, legalábbis éjjel. Már van egy társaság, akik állandóan megkeresnek. Igaz, legtöbbször szakmai problémákkal, de megesik, hogy egyéb dolgokat is megbeszélnek velem. Az is elő szokott fordulni, hogy csak beszélgetünk és közben megismerünk egy sört. Így az emberi kapcsolatokon belül tudunk valami pluszt adni, mondhatnánk úgy, hogy nevelni. -

Gilicze Éva: /Félreértés ne essék, ő nem mint nevelő tanár, hanem mint oktatási dékán helyettes vett részt az értekezésleten/ - Mindig vannak olyanok, kiket még saját környezetük sem érdekel. Kérdezem én: hogyan lehet ezeket az embereket nevelni? Csak a közös tevékenység során teremthetünk kapcsolatokat. A kollégiumi évek alatt pótolni kell a család nevelő funkcióját is. Árszerevéltlenül kell hatni a hallgatókra. Mindkét oldalról nyitottnak kell lenni. Nagyon nehéz szavakba foglalni a nevelést. 18 éves kortól az önnevelésnek 80 %-os szerepe van, minden egyébnek csak 20 %. Tehát 18 év után hallatlanul nehéz és csak indirekt módon képzelhető el a nevelés! -

KH.: - Országosan is a kollégiumi mozgalom megújításáról van szó. Hol a helye ebben a mozgalomban a kollégiumoknak? Milyen elképzeléseitek vannak a következő évekre? -

Cs.Gy.: - Málunk a szakrendszer és az érdeklődési körök ötvözete lenne célszerű. Itt van például a Járműgépész Társaság. Ez semmi más, mint a szakrendszer, de a szakmai munka mellett valami mást is megpróbálunk csinálni. A kettő szintézisét kellene kötetlen jelleggel és úgy, hogy mindenki saját maga válassza ki, hogy mit és mennyit bír el. -

Sz.D.: - Több kollégium is válságban van. Nem működ-

nek az alapközösségek. A kollégiumi mozgalom már nem az, ami az 50-es, 60-as években volt. Itt Budapesten nem lehetőség közül választhat egy hallgató. Körbe van véve jobbnál jobb programokkal. Mi marad meg? A szakmai, kari lehetőség. A szakmai munkát úgy kell közelebb hozni a hallgatókhoz, hogy az oktatást segítsük, folytassuk itt a kollégiumban. Csak hát a feltételek... -

Álmosné Kajdy Ella: - Azt hiszem, látjuk a probléma lényegét, érezzük, hogy mit kellene csinálnunk, csak nem tudom, hogyan. Az, hogy bemennünk a szobákba, hát néha kellenetlen. Az a nagy kérdés, hogyan terentsük meg a kontaktust. Ne csak mi, hanem a hallgatók is keressenek meg bennünket. Bátran forduljanak hozzánk minden problémájukkal. *Szics Sándor*

KOLLÉGIUMI DÍJ

Az 1983/84 tanévi kollégiumi térítési díjak

Az egyetemi szociális támogatás szabályzat 14. §/8 RU pontja értelmében az egyetem rektor-helyettese a KISZ EB-vel egyetértésben máj. 31-ig dönt a következő tanévre esedékes kollégiumi térítési díjak összegéről. Az egyetértési jog gyakorlásának előkészítése érdekében máj. 13-án az érdekvédelmi felelős levélben kereste meg a Kollégiumi Bizottságokat, amelyben emlékeztetve az előző évi díjakra, javaslatokat kért a KB-któl az 1983/84 tanévre esedékes díjtételekre. A KB titkárok május 25-én lezajlott megbeszélésén a jelenlevő 5 KB titkár /a Bercsényi Koll. titkára nem jelent meg/ egyhangúlag elfogadott javaslatot készített a 6 kollégiumban fizetendő díjakra. A javaslatot az EB jóváhagyólag tudomásul vette, és az oktatási rektor helyettes is a beérkezett javaslatok közül emellett döntött.

Ezen döntéssel szemben a Villamosmérnöki Kar dékánja és KISZ titkára július 22-én felszólalással élt, melyben a megállapított térítési díjak felülvizsgálatára, és érveik alapján az általuk benyújtott új javaslat elfogadására kérték a rektor-helyettest. A Kollégiumi Bizottságok titkárainak szeptember 21-i megbeszélésén nem sikerült teljesen egységes álláspontra jutniuk. A vita folyamán végül is két javaslat maradt „álva”, s a szavazás során az /1/ javaslatra 1 támogatás, a /2/ javaslatra 4 pozitív szavazat érkezett. /Az Építész Kar KB megbízottja sajnos nem jött el./ A térítési díjak differenciálását intézményi szinten úgy kell megoldani, hogy a havi egy főre eső átlag díj 600 Ft legyen.

A kollégiumok közötti alapellátás különbségével, az épületek felszereltségi helyzetével és állapotával

a Rektori Tanács máj. 9-i ülése foglalkozott.

Az ülés megállapítása szerint a Münnich és a Landler a leggyengébb ellátottságú kollégiumok, s kiemelkedően jó helyzetű a Schönherz, közepes a Martos és a Rózsa, jó a Vásárhelyi állapota.

Nem csak állapotát, de közösségi helyiségeinek számát, és a kihasználási lehetőségeit tekintve is a Villamos Kar áll a legjobb helyzetben. Némileg gyengébb a Vásárhelyi állapota, hét éves épület, zuhanyzó felújítás alatt állnak. Közösségi helyiségei is kevésbé használhatóak. A Martosban két ágyas szobák, felújított folyosók, vizesblokkok vannak. A szobák festése folyamatosan történik az év közben. A Rózsa Ferenc Kollégiumban szintén két ágyasok a felsőbb szobái. Állapotuk átlagos.

A Landlerben vegyesen 2-3-4 ágyas szobák találhatóak, a vizesblokk további javításra szorul, a felújítás folyik. Közösségi helyiségeik száma minimális.

A Münnichben lesz a legnagyobb felújítás az év folyamán, amely költséggel jár, és zavarja a kollégistákat. Az épület, a bútorok állaga itt a legrosszabb.

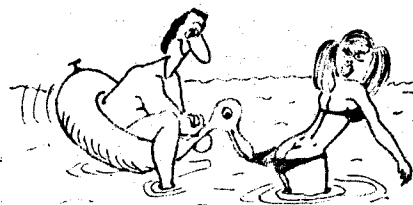
HATÁROZAT:

Az EB kollégiumi térítési díjak ügyében az alábbi javaslatot fogadta el:

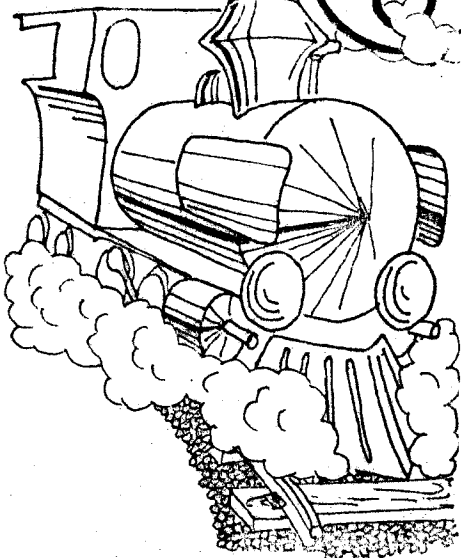
Kollégium	Térítési díj
Landler	550 Ft
Martos	610 Ft
Münnich	570 Ft
Rózsa	610 Ft
Schönherz	630 Ft
Vásárhelyi	620 Ft
Törökbálinti	450 Ft
átlag	600,44 Ft

A határozat indoklása:

Az EB javaslat kialakításában figyelembe vette a kollégiumi diákbizottságok többségi véleményét. Az EB a kollégiumi térítési díjakkal kapcsolatos álláspontjának kialakításában a továbbiakban is a Kollégiumi Bizottságokra kíván támaszkodni.

FÁRADT GŐZHÍR

KÖSZÖNTŐ

Vége a nyárnak, majdnem az őszenek is, így ismét jelentkezik a fáradhatatlan / Fáradt / Gőzhír. A sok-sok nyári vonatozástól elgyötört utazó - illetve olvasóközönségnek pihentetőül ajánlunk egy hanglemezt, röviden beszámolunk a vasútmodell kiállításról és szó / vagyis írás / lesz néhány technikai újdonságról. A félév első vasutas melléklete külön köszönti az újdonsült olvasókat és szeretettel várja közülük is a leendő szerzőtársakat.

Ilyen még nem volt

Hanglemez-ismertetés a vasutas mellékletben? Igen, ugyanis a napokban jelent meg egy különleges hanglemez. A külföldi sikerek után most a hazai közönség is megismerkedhet a "csenegeivel". Várhatóan nem lesz aranylemez, nem kerül fel a slágerlistákra és csak néhány lemezlovas fogja műsorán szerepeltetni. A színes tasakon egy gőz-

Kisvasútok

A KÖZHÍR 3-4. számának utolsó oldalán is megjelent a XXX. Nemzetközi Vasútmodell Kiállításra szóló meghívás. A kiállítást október első két hetében rendezte a Keleti pu. kultúrteremben a 30 éves Vasútmodellező Egyesület. A rengeteg kisebb és nagyobb terepasztal mellett láthatók voltak különféle járművek, vasúti építmények apró hasonmásai is. Több tábló mutatta be a vasútbarátok tevékenységét, a témához kapcsolódó bélyegeket, képeslapokat. A kiállítással egyidőben Budapesten tartották a XXX. MOROP kongresszust. / És a különböző országok vasútmodellezőit összefogó nemzetközi szervezet. /

HÍR

Szeptember 25-től érvényesek a menetrendhez kiadott pótlékok. A belföldi rész tartalmazza a Hegyeshalom - Rajka vonal menetrendjét, ahol hosszabb idő után indult meg ismét a vasúti forgalom. Néhány kisebb módosítás mellett szerepelnek az év végi ünnepek közlekedésével kapcsolatos információk is. A nemzetközi menetrend pótlékában a vasúti változásokon kívül a MÁLV téli menetrendje is megtalálható.

mozdony képe oszlopítja a vásárlókat, a lemezen pedig sztereó! felvételen hallható régi és újabb magyar gőzösök hangja. Az MIV kiadványa 70 Ft-os áron kapható a nagyobb lemezboltokban.

KÖFE

A négy betű egy rövidítés: Központi forgalomellenőrzés. A MÁV legkomplexebb ilyen rendszere a Balaton déli partján Üzenel, a Szabadbattyán - Fonyód közötti vonalszakaszon. A berendezés segítségével a menetirányító folyamatos tájékoztatást kap a körzetben tartózkodó vonatok mozgásáról, az állomások forgalmi helyzetéről. Látszólag ez nem újdonság, hiszen korábban is ez volt a gyakorlat, csak éppen emberi közreműködéssel érkeztek az információk. Ez elég sok problémával járt, nem pontosan, nem időben tájékoztattak a forgalmisták. A néhány hónap óta üzemelő berendezés gépi úton, tévéképernyőn könnyen áttekinthető formában jeleníti meg az információkat. Minden változás, forgalmi helyzet azonnal nyomomonkövethető, lényegesen egyszerűsítve a menetirányító dolgát. A rendszer előnyei a nyári forgalomban várhatóan még jobban érezhetők lesznek az utazók számára is.

/ A menetirányító feladata - többek között - egy-egy vonalszakasz forgalmának szervezése, irányítása. /

K. Z.

Mindenki reszkessen!

Megint akarunk tudósportrékat írni...

(Utazók Achtung!)

ALMA VISSZHANG

Az előző Köz hírekben több hallgató írt cikket az almatáborokról. Ez az írás a táborvezetők véleményét tartalmazza.

Először Komócsin Zoltánt, az elsősök lakiteleki táborvezetőjét kérdeztem meg. Szavait nem szó szerint idézem.

A Szilkrai Állami Gazdaságnak az Egyetem jelezte, hogy a 215 férőhelyes táborba kb. 200-an megyünk. Az ÁG. az SI mértékegységekben még nem található számok alapján felhasználva 180 főre számított. Valószínűleg az előjelet tévesztették el, mert az általuk kiszámított 180 fő helyett 210-en érkezünk. Ez a tévedés kihatott az egész munkaszervezésre. Nem biztosítottak időben megfelelő számú ládát. Szedjük valami másba, ha láda nincs, csak a földre ne, mert nyomódik. A szállításhoz sem tudták jobban megoldani, mint a ládát, csak itt nem az alma nyomódott, hanem a diákok, akiket viszont nem tartottak minőségi vizsgálatot. Az alma minősítését csak a második nap kezdték meg. Ez a váratlan fordulat lelkiükben ráta meg még a legelszántabb dolgozókat is. Róluk is lehullott némi munkakedv. Főleg mikor kiderült, hogy még nekünk kellene fizetni.

As elhelyezés elfogadhatónak mondható. Bár nem túl jó minőségű és szűkös volt az ágykiszárat / így az ember csak a saját ágába bújhatott volna vendégeket /, az éjjel pedig hideg volt. Ezzel szemben viszont volt meleg víz. A táborvezető az étkezésről: „meg lehetett enni”. Én viszont kinézek annyit az ÁG.-ból, hogy bealkalkulálta azt a tényt, hogy az elsősök nagy része most volt katoná, és ilyenhez szoktak. Mindenesetre minőségében gyenge kezdés után erős visszaesés volt tapasztalható. Nem mindig lehetett elmondani róla, hogy változatos, és az ebéd bizonytalan volt, amihez ráadásul csak kanalat adtak, pedig leves ritkán volt.

Még nem volt meg a végleges értékelés, de egy biztos, nem a Dunán fogják felvontatni uszályokon a munkabért.

A másodéveseknek Városházán volt a táborhelyük. Parádi Ferenc táborvezető véleményét kértem a táborról.

Az egyetem áprilisban kötött szerződést az ÁG-val, ekkor még úgy nézett ki, akkora termés lesz, hogy nem győzik kihordani kül-

földre. Végülis beült egy asszaly. Kevés és rossz lett a termés a várthoz képest, hamarabb beérett, le kellett szedtetni másokkal. Mindezekből az következik, hogy az egyetemistáknak a munkából és a pénzből is a maradék jutott. A fán maradt almát kellett exportkópesés tenni, ill. a hulladékot felszedni. Szinte semmiből exportot csinálni nem lehetetlen, csak pénz kell hozzá. A hullott alma szedése ilyen szétszórt munkahelyek esetében jól szervezett göngyölegbiztosítást igényel, ami nem jellemző minden ÁG-ra. Végül a ládahiányra a megoldást egyszerű logikai úton találták meg. Ha kevesebb ember van, kevesebb láda kell nekik. 50 főt átküldtek szőlőt szedni. Mindenki jól járt. Aki maradt, annak jutott láda, aki ment, többet keresett. A szőlőben dolgozókkal nem foglalkoztak, így a ládakerdés a kísérő tanáron múlt. Jól is kerestek / de csak azért, mert nem volt senki az ÁG-tól, aki megszervezte volna a dolgokat /. A bérezés némi vitát váltott ki a táborvezetőség körében. A reggeli indítás hasonlóan szervezetlen volt, mint a lakiteleki táborhelyen, és éjjel itt is hideg volt. Legfeljebb pár fok eltérés volt a két tábor között. A szálláshelyekről csak annyit mondott a táborvezető: „ az ágyak kívánnivalót hagytak maguk után”. Probléma volt a zuhanyozással. 170-180 fiú és 10 lány részére volt zuhanyzó. Ezért kellett volna valamely női többségben szenvedő felsőoktatási intézménnyel együtt rendezni a tábort. Akkor a 180 fiúval nem 10, hanem 200 lány zuhanyozhatott volna. Az egész napi kaját a 35 Ft-hoz és nem egy egyetemista

Gyomrához méretezték. Sem minőségben, sem mennyiségben. Az ebédről még annyit, hogy jó dolog, hogy két fogást adnak, de miért pont egy táányóiban? A munkában naponta 70 Ft/16 volt az elvárás. Ezt túlteljesítenünk is sikerült. Lehet, hogy az adott feladatnál ezzel dicsekedni is lehet.

A negyed-ötödévesek Tiszabögön voltak. Táborvezető helyettesükkel, Fórián Istvánnal készítettem interjút a táborról:

-A városföldi táborral ellentétben itt 40 ember szedett almát, és a többi 150 fő ment szőlőszedni különböző adottságú területekről. A bérézésnél a gazdaság a termést vette figyelembe. Kisebb termésű terület után többet fizettek. Nem vették figyelembe a szőlő korát, ugyanis az öreg szőlő fürtjei lent, a fiatalé pedig kényelmesebb magasságban voltak, tehát könnyebb volt szedni a fiatalat. Ezért a teljesítményekben néha 100%-os eltérések is mutatkoztak. Eddig ezt az ÁG. nem vette észre, mert középiskolásokat foglalkoztattak, akik a fiatal szőlőben is el tudták napozni az időt. Most viszont egyetemisták szedték a szőlőt, azok közül is a profik. Ráhajtottak, hogy mihamarabb el tudjanak menni. Nem is eredmény nélkül. Volt, aki a második nap után hazament. Az ÁG. nem túl becsületesen, csak a sa-

ját érdekeit figyelte. Erre a táborvezetés kiásta a csatabárdot. A főkertész túlbecsülte a termést, hiszen a jobb termésű terület után alacsonyabb bérezés jár, így a tanárok kénytelenek voltak lépéssel lemérni a területet, és kiszámolni az egy hektárra jutó témést, hogy ellenőrizni tudják a helyes bérezést. A szállítás szervezésében fejtelenség uralkodott. Úgy jött a kocsi, ahogy sikerült. Kénytelenek voltak földre szedni, és dupla munkát végeztek.

Az almaszedőknél viszont rendesek voltak a kertészek. Jó szervezéssel meg tudták oldani a ládaproblémát.

Az elhelyezés ebben a táborban sem volt túl jó. Meleg víz csak késő du. volt. Mivel négy helyen dolgoztak, így kaját is három helyről kaptak. Megesett, hogy a kinti ebéd meggyezett a benti vacsorával.

Az orvosi ellátást kénytelen volt a tábor magánügynek tekinteni.

A riportokból azt a következtetést vontam le, kívánatos lenne, hogy az ÁG. részéről olyan valaki szervezzen, aki ért is hozzá; és az ellátás minőségét is javítani kellene.

Tóth János

Jegyzetlap

Minden magyar disszidensnek

Néha csak így ülök a szobámban. Ilyenkor nem hiányzik senki és semmi, talán csak a Balaton hiányzik, az a pillanat, amikor megered az eső, és mindenki bemenekül a partról. Sokszor elképzelttem már magam, anint a hullámverésben vergődöm, csupa idegen ember vesz körül, nem értik, amit mondok, pedig segítségért kiáltani csak anyanyelvén tud az ember. Ti, akik a trikómat bámuljátok, és azt a szót olvassátok rajta: Budapest, jelent-e még nektek valamit ez a szó, tudjátok-e, hogy ez a város az életem?

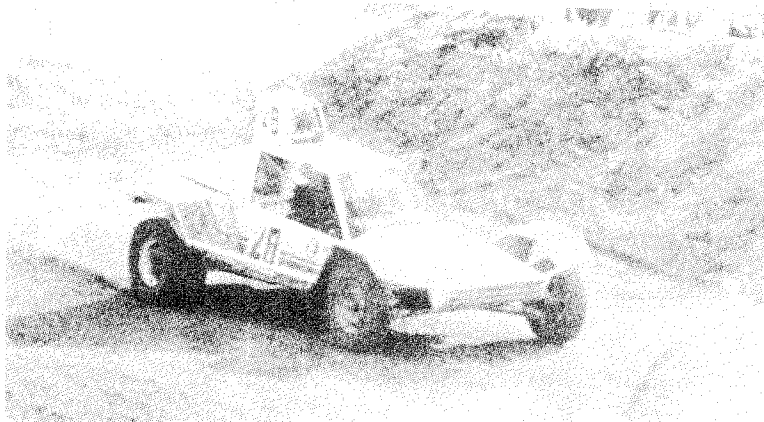
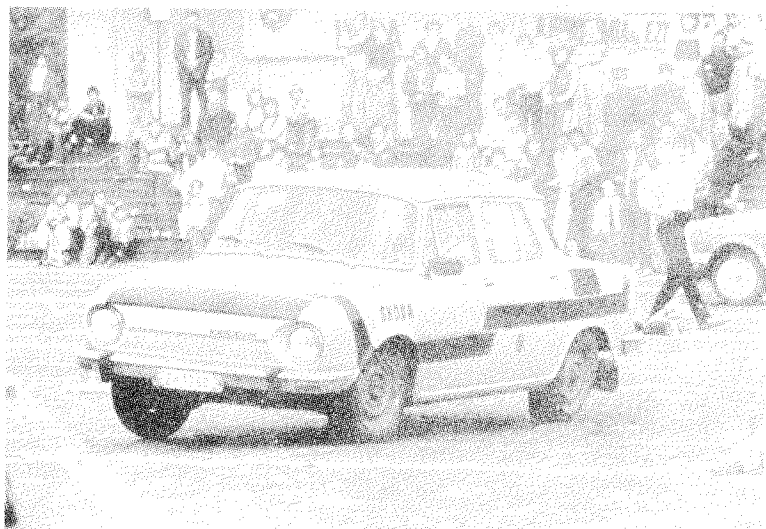
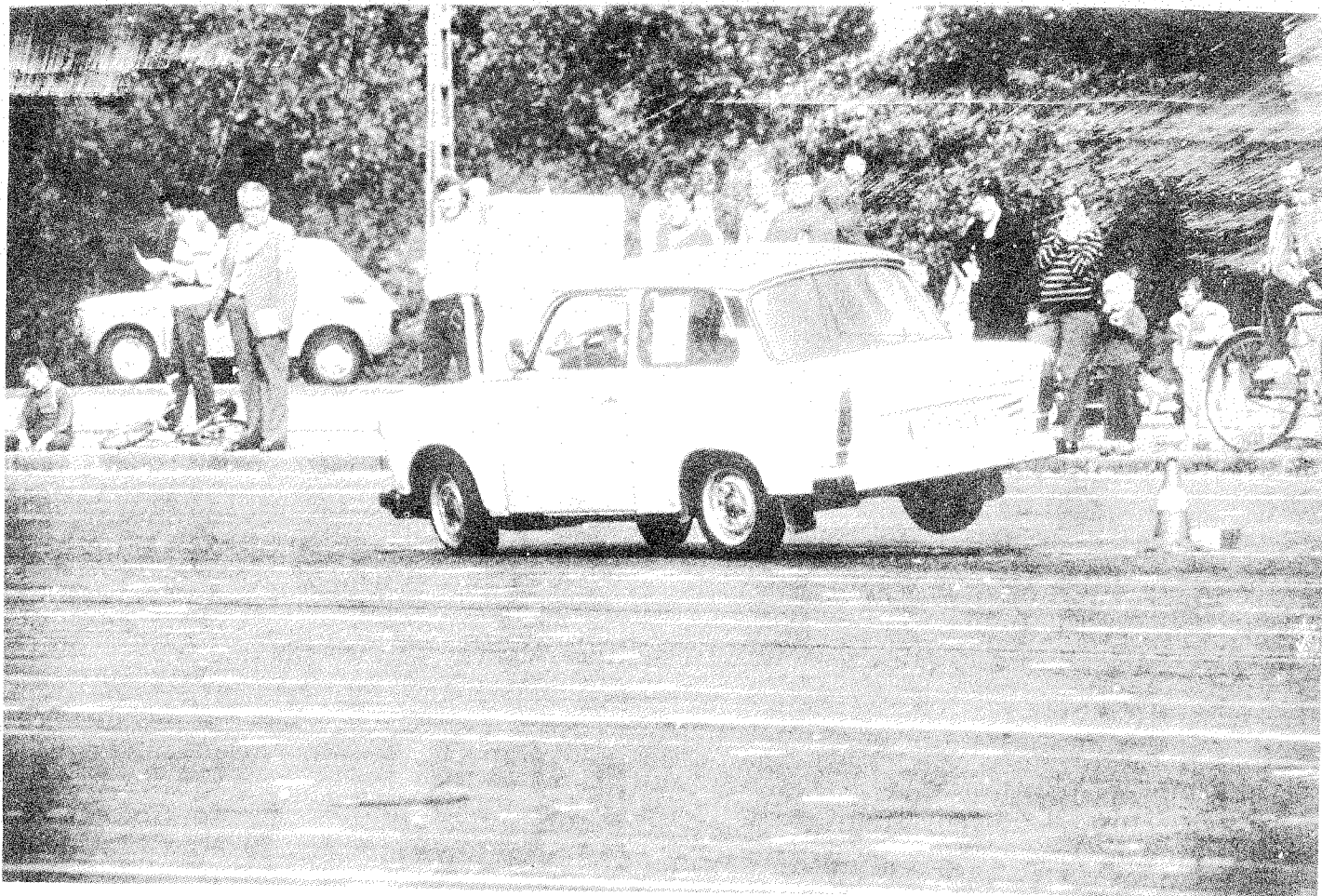
Koncz István

KV JELENTI

A Kari KISZ-vezetőség október 4-i ülésén értékelte a nyári vezetőképzést. A KISZ-lekedszermérnöki Kar nyári KISZ vezetőképző táborát 1983. augusztus 23-28-ig tartottuk Bogláriellen 98 fő részvételével. A KISZ vezetők munkájához szükséges társadalmi, politikai és módszertani ismeretek biztosítása, a következő mozgalmi évre való felkészítés volt a fő célkitűzés. Meghívott vendégeink dr. Gyarmati István / a bécsi haderőcsökkentési tárgyalások magyar delegációjának tagja / dr. Lévai Zoltán, Kövesné dr. Gilicze Éva, dr. Sánta Imre, Herman József / BME ML intézet / és Magyar Gábor voltak. A prog-

ramok közül kiemelkedő tetszést aratott dr. Gyarmati István haderőcsökkentési kérdésekkel foglalkozó előadása, illetve a KISZ helyzetét és feladatait értékelő csoportfoglalkozás. A szabaddis programok közül legjobban a tábornyitó vetélkedő és a záró táborfűz /hajnali 4-ig énekelünk/ sikerültek. A KV megállapította, hogy a vezetőképző tábor elérte célját és mindez kellő alapot nyújt az egész évi munkához. A vezetőség ezúton is köszöni az előkészítők lelkes és sikeres munkáját.

Az október 11-i ülésen a kari vezetőség a KISZ KB tavaszi kitüntetéseire tett javaslatot és az MI Javaslata a felsőoktatás fejlesztésére c. anyagot tárgyalta.

>>> <<<<

mel a kiesésig is csak a második helyen tudott autózni, a megmaradt egyetlen külföldi. Míg pedig alulmaradt két kétmotoros Wartburggal vívott csapatjában, és a 300 LE-s Porsche bizony csak az utolsó helyre volt jó. A döntőt egyébként a rajttól a célig vezetve gyönyörű autózással Karel Havel nyerte 6000 (D) cm³-es Chevrolet motorjával. A crossautók futamai között a rendkívül látványos karosszériás versenyek zajlottak, ahol a számtalan turbó és nem turbó Porsche között néhány Skoda és Volkswagen is derekasan helytállt. Végül még valamit meg kell említenünk a rendezésről. Szükség esetén szinte futamonként egyengettek a pályát remek oélgépekkel, és az egyengetés után egy hatalmas vibrációs henger is végigjárta a kritikus szakaszokat. Ennél tökéletesebb már csak a pályabírók munkája volt, akik hihetetlen rutinnal látták el feladatukat, jelezték a veszélyes helyeket, segítettek a kiesők eltávolításában. Jó lenne, ha néhány, a pálya szélén a versenynek háttal beszélgető magyar kollégájuk eltanulná az ilyen színvonalú munkát. Reméljük, hogy jövőre ismét ugyanitt találkozhatunk!

HA - 0

Ferrokémia kupa

Motorhangtól és gumisikorgástól volt hangos a múlt hét végén a Dózsa György úti Felvonulási tér. Az OSC autósport szakosztálya rendezett szlalomversenyt, melyhez a díjakat a Ferrokémia Ipari Szövetkezet ajánlotta fel. A macskakövön kijelölt gyors pályán két kört kellett teljesíteni a versenyzőknek. Az esélyesek között ott volt a rallye I- Gerencsér, a rallye II-es Szabó. A meglepetést karunk hallgatója, a FÓTAXI versenyzője, Sárközi Péter okozta, aki Trabantjával, nagyon szép autózással maga mögé szorította a nagy neveket, és abszolútban megnyerte a versenyt. Ezúton is gratulálunk ehhez a szép eredményhez!

-KP-

FOTO FOTO FOTO FOTO FOTO FOTO FOTO FOTO FOTO FOTO FOTO FOTO

1	1. A győztes TRABANT ndrom keréken
2	2. Sárközi Péter eb a kupa
3	3. A csikos SKODA-ban Kovács Péter gépkocsikedik.
4	4. A brnői EB-n Kókuti Anita Tárnya

Szűz GÖLYÖK

Olykor, ha lenézek a hegyről, elfog a végtelen fájdalom. Nyári esteken remeg a levegő, és úgy látom, mintha föl-le kapcsolgálnák a fényeket. Sokáig nem szerettem Arany Jánost, aztán egy este egy fáradt bogár nekirepült a ház falának, azóta még a sás hangját is szeretem a Toldi lábanyomában.

Meleg napokon elfolyva kínozom magam hazafelé, és néha szinte beleragadok az aszfaltba. Ilyenkor úgy képzelen, hogy nincs rosszabb, mint festetlen kapun keresgélni a kocslyukat, mikor a nap épp az ember háta közepét süti, aztán lemegyek a pincébe, és alkonyatkor, az udvaron, egy kövön ülve már megbékéltem figyeltem a demizsonos embert, amint a buszhoz igyekszik. Lefelé menet nagyokat tüsszög a busz. A szomszéd a kertben kapál, az esőt várja, erősen káromkodik, a szőlőkarón pedig bömböl az odaakasztott rádió. A kerítés csőbe belefészkel egy madár, most ott kibál a csó peremén.

Este a teraszon vacsorázunk, a szobából pókhálóként borul ránk a tv kékes fénye - ez a kis torna ügye, jól esett -, jön a sütemény meg a fröccs, odabenn már a híradó szírnáz, alultápláltokról beszél a kommentátor, jóisten, alig tudunk mozdulni a jóllakottságtól.

Lustán nyúlunk el a tv előtt, valami krimi megy, gyilkosság Mizzában, vagy ilyesmi, tíz percig bírom, aztán kinn állok megint, olyan a cigi, mint a gyermekláncfű, keserű és fehér, pedig egyszer régen láttam a paraszt apám ujjai között és akkor úgy képzelen, hogy olyan, mint a meleg csokoládé.

Nyargalnak az emlékeim, mint a felhők, és néha fáj, mikor látom, hogy apámék milyen boldogok együtt. Kérdezted a múltkor, hogy milyen emberek vagyunk mi, nem is tudom, te én azt hiszem nem mernék macskát tartani. Túl nagy felelősség az.

Sturc

Egy aprócska hirdetés

a Népszavart -ból

Speciális totójátékhoz tökével rendelkező csendestársat keresek. „7 találat-13-as” jeligére VI., Dalszínház u.ló.

Kollégista — Ideiglenes lakás nélkül.

1983. 09. 01.

Beköltözés, sorbanállás,
kérdés, válasz, kész a
kérdőív.

Újabb sorbanállás, ideig-
lenes lakásbejelentő lap.
Kitölteni... sorbanállás--
nincs jól kitöltve. Újra
sorbanállás 2-3-4-5-max.6-
szor.

- Na végre, felmehtek a
szobámba!

Szoba...? / por, piszok
mindenütt /

Gondnok: adatlap, újra ad-
minisztráció.

Takarítóeszközök - egész
nap takarítás. Délután
tanévnyitó a Münnichben,
Senior nincs.

1983. szeptember közepe:

A személyi igazolványba még
mindig nincs beírva az ide-
iglenes lakcím.

1983. 10. 10.

A gazdasági válság 10. év-
fordulójára a kollégistát
is elérte a pénzügyi ha-
nyatlás. Pénze végképp el-
fogyott. Az almatáborhoz
fűzött remények nem váltak
be. Levél haza... válasz:
ezer forint átutalása a
betétkönyvre.

Értésítés otthonról, pénz
elment.

Irány az OTP.

- Pénz van? Pénz nincs

1983. 10. 11.

Újra irány az OTP.

- Pénz van? - Már tegnap
volt. Nem adhatjuk ki, mert
nincs bejelentve.

Akkor mi értelme volt kitölteni
és leadni a bejelentő lapot,
ha nem lettünk bejelentve?

-Brhlik-

MAGÁN

①

Az úton, a téren, egymagam
sétálok,
Velem szemben jönnek a fiúk,
és a lányok,
Szomorú az élet, fáj a
magányom
S csak az igazít, az igazít
várom!

DILL

②

Találkoztam veled, vidám most,
az élet,
Szomorú a napom, ha nem látlak
Téged!
Megtalálalak, és nem hagylak
el soha,
Sorsunkban osztozunk, a világ
egy csoda!

KÉSŐBB

③

Tele vagyok veled, nem lehetsz
íly morcos!
Miért zavar az téged, ha a
hajam kócos?!
Mást akarok én most, nem
kellesz már neked
Nem érted meg, hogy FÁJ TÓLED
A FEJEM !!

Sajtótájékoztató

Háromnegyed ötkor végre rá-
szántam magam. Gondoltam, kora-
kadik belőle egy jó cikk. Ötkor
ugyanis a KISZ-bizottságon al-
matáberi sajtótájékoztató lett
volna. Ezek után már mindenki
tudja, mi várt rám a K.I.51-ben.
Kamui! Illetve két bitartó fér-
fiú, Teeka Gábor sajtófelalós
és Kajó, a JM lelkes szerkesztő-
je.

Hát ebből sem lesz már nagy
cikk! Lefújták az egészséget. Az
indok: az almatáborok még nem
érték veget, a véleményeket,
tapasztalatokat még nem tudták
egyeztetni, értékelni?! Erről
a „lefújás”-ról a nemrég lecaj-
lott FTC meccs jut eszembe. Já-
ték közben bedobtak a pályára
egy metrófogantyút, ami esemé-
nyek sorát indította el.

Isten bizony, nálam még egy
rosszindulatú kérdés sem volt!
Na persze az egész nem nagy
cikk. De azért megírtam.

Tasak

Szia tőle!

A két héttel ezelőtti cikk
óta a kollégium folyosóin maguk-
ban köszöngető elsősök tűntek
fel. Jól van gyerekek, látom,
feltámadt az /-én-/tudatotok!

ÉS ÚJRA...

④

Magányosan állok egy gesztenye-
fa alatt,
Fázik a lábam, a ruhám is
elszakadt.
Szomorú az élet, fáj a
magányom,
S csak az igazít, az igazít
várom... HA

Blasszauer Béla Budapesten született, 1933-ban. Jogot és filozófiát tanult. A Pécsi Orvostudományi Egyetem Marxizmus-Leninizmus Intézetének tudományos munkatársa. Orvostikai kérdésekkel foglalkozó tanulmányait a Valóság, a Világosság, a Magyar Jog, az Egészségnevelés és a Mozgó Világ közölte. Év végére várható Jó Halál című könyvének megjelenése. Jelen írása a Valóság egy későbbi számában megjelenő cikkének néhány részlete. Közönet érte.

NE MORALIZÁLJUNK?

S miért ne moralizáljunk? Szent meggyőződésem, hogy emberséggel, jó társadalmi közérzet kialakításával nagy mértékben csökkenteni lehetne az Ungvilhos-ságot, az alkoholinomást, a kiábrándultságot, a cinizmust, a parkok és telefonok rongálását, és azok számát, akik évről-évre véglegesen elhagyják hazánkat. Sokszor eltöprengek azon, hogy például az Egyesült Államokban, ahol azért még akadnak garaszdalkodó gengszterek, és maffiabandák, ahol az emberülés mindennapos, miként lehetséges, hogy sem látni, sem hallani nem igen lehet parkok, műemlékek vagy telefonok elleni vandál támadásokról? Vagy hogyan magyarázható meg az, hogy azok, akik jelenünkben elhagyják az országot és nem akarnak visszatérni, általában olyanok, akiknek ügyeandó, a világon mindenük megvan. Nem az éhség és a hiányosságuk kényszeríti arra őket, hogy azülőföldüknek hátat fordítsanak, hanem feltételezhetően külsérzetük olyan, hogy a lehetséges alternatívák közül az ország végleges elhagyását választják. Ezeket az embereket sem elítélni, sem felmenteni nem akarom, mivel a helyes ítélataikhoz minden esetben ismerni kellene a körülményeket. Ha azonban arra gondolok, hogy hányféleképpen hozható az ember kiszolgáltatott helyzetbe, milyen végtelen lehetőségek vannak az emberi méltóságot sértő magatartásoknak, miként élnek egyesek vissza hatalmukkal, közmegbiztatással, sportot űzve az erkölcstelenségből, megcsúfolva mindent, ami az igazságosság, a tisztesség és a becsületesség fogalmába tartozik, akkor nem meglepő, hogy az ilyen közhangulatot romboló viselkedésformáknak felbecsülhetetlenül nagy a negatív hatása. Amikor egyesek számára már státuszszimbólum az a merénység, ami az erkölcsi /nem ritkán jogi/ normák leplezetlen és gátlástalan megsértésében tanúsítható, akkor már nem lehet mindent a gazdasági, politikai vagy pszichológiai tényezőkkel magyarázni és a felelősséget az ún. objektív okokra hárítani! S vajon a kivívó erkölcstelenségek láttán hogyan reagálhatnak a közhangulatot szintén formáló áldozatok, a szem- és fültánúk? Számos lehetőség közül választhatnak! Írhatnak aláírt vagy névtelen leveleket, ha még hisznek abban, hogy a bűn még itt a földön elnyeri büntetését. Pohár után nyúlhatnak, szedhetnek nyugtatókat, járhatnak pszichiáterekhez, vállalhatják

külföldön a létbizonytalanságot, kialakíthatják magukban a teljes tehetetlenség és kiszolgáltatottság érzését, a közélettől való teljes elfordulás vágyát.

A jó közhangulat és közvélemény kialakításában felbecsülhetetlen érdemeket szerezhethének az állami közhivatalok, ha dolgozók az emberekkel való mindennapi érintkezés során maradéktalanul betartandák társasalmunk, és saját intézményük erkölcsi alapelveit, működési szabályait. Nemivel jobb lenne például, ha úton-útfélen azt tapasztalnánk a közlekedő, hogy a rendőrök sórta vannak, ha kell, még kereket is segítenek cserélni és sebesség-mérő műszereikkel nem ott állnak készen, ahol szinte csak a bevételt tudják emelni, de nem a közlekedési morált. Nemivel kellemesebb lenne mind a külföldinek, mind az állampolgárunknak, ha a Magyar Népköztársaságot képviselő hivatalnokok egyike sem járatná le hazáját és hivatalát türehtelen magatartásával. Nemivere sikeresebb lenne az erkölcsösségre való nevelés, ha nem Dániel-szerű /TV-sorozat/ élethelyzetekkel példálózának, azt bizonyítva, hogy minden tisztességes erőfeszítés eredménye pozitív illúzió.

S ehhez kellene a sajtó, a televízió, és a rádió mellett több és több olyan nyilvános és demokratikus fórum, ahol elismerés övezné az erkölcsös, és bírálat, elítélés az erkölcstelen tetteket. Ezek a fórumok tükröznék az emberek hangulatát és közérzetét, lehetővé tennék az erkölcsi értékek kikristályosodását, felébrezthetnék a kiábrándultakban és a közömbösökben a reményt, hogy igenis mindenkinek érdemes és lehet is tennie valamit az általános közérzet javításáért.

Végezetül elismerem, hogy a moralizálásnak olyan jelentést is lehet tulajdonítani, miszerint minden probléma megoldható erkölcsi eszközökkel is. Ez azonban az a szélsőség, ami jogosan elutasítható. Én a másik szélsőséggel szemben próbáltam néhány érvet felsorakoztatni. Nevezetesen azt kívántam és kívánom elfogadtatni, hogy az erkölcsi eszközöket sokkal nagyobb mértékben kell igénybe venni és megfelelően alkalmazni, mert biztos, hogy ha nem is az életszínvonalat, de mindennapi életünk minőségét ezzel is lényegesen növelhetjük.

Dr. Blasszauer Béla

Gondolkodó magyarok

R KLUB: XI. Műgyetem rkp. 9.

Foglalkozások: mindig csütörtökön, 18.00 15!

OKTÓBER 27.:

Hogyan egyeznénk ki ma? Mi a kiegyezés?

Deák-Kossuth: Párbeszéd a kiegyezéséről
Vajda János: Egy hónap naplójából

NOVEMBER 10.:

A tudás, az értelmiségi, a gondolkodó lehetőségei: itthon és
külföldön. Itthon vagy itthon?

Pápai Páriz Ferenc: A Glesserus-i Szent Hagyaték
Sinkó Ervin: Szemben a bíróval

NOVEMBER 24.:

Mit ér az ember, ha tehetséges magyar művész? Ködezurkáló?

Csontváry Kosztka Tivadar: Ünéletrajz
Bölköni Farkas Sándor: Naplótörök

DECEMBER 8.:

Vizonyunk a hatalomhoz: ők és mi, fent és lent, kint és bent.

Kardos Tibor: Ki volt Mátyás király?
Arany János: Népies politikai cikkek

DECEMBER 16.:

Ki a magyar - és miért az?

Széchényi István: A Magyar Akadémia körül
Illyés Gyula: Ki a magyar

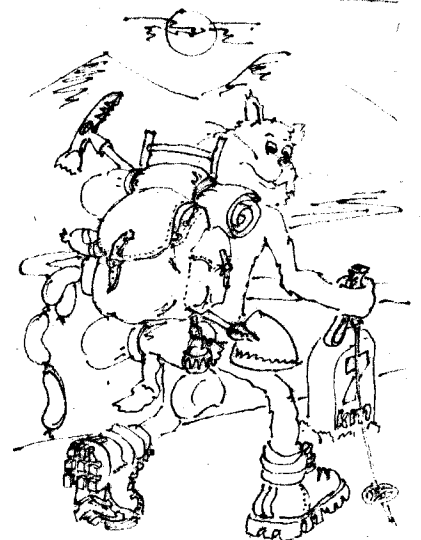
Vezeti: Szigethy Gábor

Újra a CSILLAGTÚRA

Az előző számban olvashattatok az idei CSILLAGTÚRA-ról. A figyelmes olvasó sübbentén vette tudomásul, hogy az eseményről mindent tud, csak azt nem, hogy mikor **LESZ**. Az időpont nem titkos, elfelejtettük közölni. Most pótoljuk a mulasztást:

1983. október 22-én

a kiírt időpontban mindenkit szeretettel várunk.

pol vetélkedő

Tyssandros négy ókori olimpián győzött. Papp László és Teofilo Stevenson három újkori

trin triplázott...

Az 592-es tankor csapata pedig 1981 és 82 után idén is megnyerte a KART POLITIKAI VETÉLKEDŐT! A versenyre X.13-án este került sor a kollégium ebédlőjében, a dolgozói KISZ alapszervezet rendezésében. A színvonal méltó volt az előző éviékéhez, mind a csapatok számában, mind azok felkészültségében. A jutalmak igazodtak a színvonalhoz.

A verseny végeredménye:

1. 592. tk.

Miskolci Lénárd

Mosóczi László

Németh Csaba

Posgay Sándor

2. 312. tk.

3. hajós II. évf.

A nyertes csapat tagjai képviselik majd a Közlek. Kart az egyetemi vetélkedőn.

Sok sikert kívánunk nekik!

Artúr

KIADJA A BIZ. és a KÖZLEKEDÉSI KAR RÉSZE NEPRVONAT

Feladós kiadó: dr. Váradi János

Feladós szerkesztő: Vánfalvi Zsolt

Főszerkesztő: Telcska Ferenc

Készítettek: Hevele Lénárd, Moncz István,

Tóth János, Daliós Györgyi, Tóth Gyula,

Nelcsák László, Péntos Csilla, Szűcs Sándor,

Juhász János, Bihlik János, Nagy Károly,

Founer Csaba, Ania, Csarkati György,

Hir Attila, Balogh István, Stekorsóky Zsolt

Foto: Pallagi Nelly, Nagy Vilmos, Stefán-Kálmán Kati